

Együtt maradunk!

Ez a határozott véleménye a szőregi Petőfi Tsz tagságának

Aranyosan csillog a téli napsütés a szőregi kert hatalmas kazán. Az udvar egyik sarkában kis MIA-motor pöfög, két ember dobálja a gép széles torkába a répát. Alig negyedóra alatt végeztek a munkával, s hordják az állatoknak az eleséget. Bogdán Tibor, a gép kezelője leállítja a motort, s indulna. Megszólítjuk, keressük a tsz elnökét. Nincs itt — kapjuk a választ, a könyvelő sincs, bent vannak Szegeden. Csak hamar előkerül a pénztáros, Szűcs Béla, vele megyünk be a szőregi Petőfi Tsz irodájába, hogy néhány előre ki gondolt kérdésre választ kapjunk.

Mi ma a legfogasabb kérdés?

Együtt marad a tsz vagy feloszlik?

Szűcs Béla magabiztosan bizonygatja: Mi együtt maradunk.

Lassan mások is jönnek az irodába és egész kis megbeszélés kerekedik. Száz József, az 1947-ben alakult tsz egyik alapító tagja, Kasza János, s még jó néhányan válaszolgatnak egymás után a kérdésekre, s a válaszokból a tsz ereje is megmutatkozik. 1947-től máig a tagság harminc-valahányról százháromra, a földterület száz holdról hétszázhatvan holdra nőtt. A szövetkezet anyagi alapja biztos. Van ugyan hatszáz ezer forint hosszútávú hitelle, ez azonban évi húsz-harmincezer forintos törlesztési kötelezettséget jelent csak. A tsz vagyona ugyanakkor jelentősen gyarapodott. Háromezer baromfit befogadó tyúkok, ötven férőhelyes tehénistálló, jól összevalogatott kisgép-állomány biztosítja a munka megfelelő színvonalon való elvégzését, a teherautó pedig a termékek gyors szállítását. Gazdag állatállományuk mellett többfajta növény termesztésével biztosították, hogy a termelőszövetkezetet kevésbé alkalmas időjárás esetén se érhesse nagy meglepetés.

Háromszázötven holdon búzát.

Kétszáz holdon kukoricát, harminc holdon napraforgót termeltek. Négy hold kertéssel és kisebb földterületeken más kultúránövények termesztésével a szövetkezet elég széles, sokágú gazdálkodású terv szerint dolgozik. Kétszáznegyven darab hízó, száz darab malac, huszonhat fejőstehén, hatvannyolc növendékmarha járul hozzá a jövedelem emeléséhez.

A jól megszervezett gazdaság és a — kisebb zökkenőkkel — jól végzett munka az idén gazdag gyümölcsöt termelt a szövetkezetnek. Kukorica, búza, árpa, burgonya, olaj, zsír, szappan, cukor, paprika esik egy-egy munkaegységre a pénzbeli járulékon kívül. Összeszámoltuk — mélyen a piaci árak alatt, de magasabban a volt beszolgáltatási áraknál — az egy munkaegységre eső jövedelmet. Nem érte el ugyan Szűcs Béla pénztáros elképzelését, a hatvanöt forintos, de több lett a kisgyűjtői által elképzelt negyvenöt forintnál.

a számadás ötvenkét forint ötvenkét fillért mutatott.

— Na, lássa — mondotta Bogdán Tibor daralós — ezért nem megyünk széjje, mert én soha életemben nem kerestem így, mint mióta itt dolgozom.

A tsz vezetősége, meghallgatva a tagság igényeit, fővábbi terveket is kidolgozott. A géppállomány növelésére két traktort vontatával ma az október 23-i események előtt igényeltek, szeretnék, ha meg is kaphatnák. Szükséges ez a traktor, magyarázzák, nem várni kell a géppállomásra, így meg akkor megyünk rá a földre, amikor az idő engedi. A vontatóval a trágyahordást is idejében elvégezhetjük. Növelni akarják a kisgépállományukat is, és a belterjes gazdálkodásra szánt eddigi négy holdat.

Az eredmények és a tervek megmagyarázzák, hogy miért áll szilárdan együtt a tagság. Van ugyan kilépné szándékozó is. A százhárom tagból négyen-öten gondolkodnak arra, hogy jövőre egy-nileg próbálják meg újra a boldogulást. A beszélgetők közül néhánynak azonban az a véleménye, hogy ez még nem biztos. A közgyűlés, ahol megejtik a végleges zárszámadást, még ezeknek a szándékát is megmászthatja.

A szőregi Petőfi Tsz tagságának együttmaradása ismét bizonyíték arra, hogy a ter-

melőszövetkezeti mozgalomnak

van talaja Magyarországon.

Ahhoz azonban, hogy a tsz az eddigi szövetkezeten kívüli gazdálkodó parasztság előtt tekintélyt növelje, még jobb eredményekre, jobb munkafegyelmre, jobb tervezésre és magasabb terméshozamra van szüksége. A tsz most kialakuló önállósága, a felszámolt beadási rendszer, a gépésítés és a belterjes gazdálkodás, valamint az állatállomány növelése meghozza a tsz-nek az új sikereket is.

(— G —)

Elég volt a „forradalmi” frizurából!

Csüörtőkön nyílnak a női fodrászüzletek

— Oh, a mindenit — ennyit mondott csak a jól öltözött hölgy tegnap, hétfőn délután a Kölcsey utcai fodrászüzlet előtt, amikor elolvasta a bezárt ajtón függő felírat: »Áramkorlátozás miatt zárva — csüörtőkön nyitunk!« Sok nő háborodott fel emiatt tegnap. »Már csináltak sem lehetünk. Elég volt két hónapig „forradalmi” frizurával járni. Eppen most, az ünnepek előtt zárták be a fodrászüzleteket?« Ilyeneket és ehhez hasonlókat mondogattak egymásnak a felháborodott nők, miközben eltávoztak az üzlet elől.

Hát ez valóban felháborító dolog! De nyugodjunk meg, jó helyen használják fel a fodrászüzletekben megtakarított energiát. Üzemek, gyá-

rak munkájához kell az áram, amivel nélkülözhetetlen fogyasztási cikkek gyártanak.

Felkerestük a Vegytisztító és Fodrász Vállalatot. Itt elmondták, hogy az áramkorlátozás miatt kellett a női fodrászüzleteket bezárni. De gondoskodtak arról, hogy karácsonykor szépek legyenek a nők; csüörtőkön kinyitják az üzleteket. Igaz, hogy csüörtőkön és a következő napokon is csak olyan munkát végezhetnek el, melyhez nem kell áram: vasdololást, manikűrt, esetleg hajberakást — annak, aki vállalkozik arra, hogy vizes fejét meg haza — és hajvágást végeznek.

Jó a férfiaknak, ők szerencsés helyzetben vannak, ők mindennap csiníthatják magukat.

Összeállították a lengyelországi választások listáját

Varsó (MTI). Lengyelországban összeállították a legközelebbi parlamenti választások listáját. A hivatalos lengyel hírlapnyökség szerint — közli a BBC — az összes választókerület képviselőjelöltjeinek listáján számos pártönkívi jelölt szerepel, köztük katolikus vezetők, és több olyan jelölt, akik kiszabadultak a börtönből, miután rehabilitáltak őket. Összesen 720 jelölt szerepel a listákon, akik közül a szavazók 495 parlamenti képviselőt választhatnak. A jelenlegi kormány minisztereinek nem egészen felét jelölték a választásokra, míg az elmúlt választásokon a kormány majd-

nem minden tagját képviselővé választották. A varsói kerületben Gomulka neve szerepel első helyen a választási listán.

Sepilov és Zsukov Lengyelországba érkezett

Moszkva (MTI). Sepilov szovjet külügyminiszter és Zsukov honvédelmi miniszter hétfőn repülőgépen Moszkvából Varsóba utazott, hogy tárgyaljon a lengyel kormányval a lengyelországi szovjet csapatok helyzetéről.

„Az eszme sosem volt tölem idegen”

Beszélgetés egy munkással, aki eddig pártönkívi volt

Ezzel a mondattal kezdődött a beszélgetés, mely tegnap a Köztisztasági Vállalat raktárának aprócska irodájában lefolyt Eiserle István kartárs és az újságíró között:

— Az eszme sosem volt tölem idegen...

A beszélgetés akkor tovább folyt, de emlékezetemben elevenen megkapaszkodott az, hogy Eiserle István különös nyomatékkal ejtette ezt a szót: *eszme*. S azóta is mind több emberen veszem észre, hogy mikor ehhez a szóhoz ér nagyobb lélegzetet vesz.

Az nem okoz gondot, hogy mit érthet egy munkásember ezen a szón, — tudjuk, hogy a marxizmus-leninizmus tanításaira gondol, amin nemzedékek nevelkedtek, amiért nemzedékek harcoltak és harcolnak az egész világon. Ebbe a fogalomba beletartozik a forradalom, a munkáshatalom, a szocializmus, a nemzeti függetlenség, a jobb, kulturáltabb élet — a dolgozó osztályok érdeke általában. És ma különösen beletartozik a magasabb fokú rend és az öntudatos cselekvés is.

Hanem a hangsúly...?

Valami nem hozzávaló tapadt ehhez az eszméhez a múltban. Ez már történelmi bizonyosság, s ha jól meggondoljuk azért ejtik ma ezt a szót olyan figyelmes nyomatékkal, — jelezve, hogy *csak* az eszme és az abból eredő gyakorlat kell, de semmi abból a konkolyból, amit a tiszta búzába kevertek!

Mint kiderült, így gondolta Eiserle István is. Most a beszélgetéskor is és akkor is, amikor korábbi pártönkívi álláspontját feladta és belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba.

— A szocializmus eszméjével korán találkoztam — magyarázza — a szülői házban. Apám régi munkásmozgalmi ember volt és anyám is mindig ragaszkodott ehhez a meggyőződéséhez. Én korábban nem léptem be a pártba, mert katonai szolgálatot teljesítettem hat évig. Jóllehet erre lett volna alkalmam ott is, de egyrészt személyi ellentéteim voltak az ottani párttitkárral, másrészt...

Itt elakadt a mondat, de azért értettem mit akar mondani; hiszen már az

első mondatban megmondta jezt — igaz ugyanúgy a szavak között, mint most is: az eszme sosem volt tölem idegen — viszont az eszmét olyasmivel párosították, ami attól teljesen távol áll.

Azután példák is idéződnek az emlékezetébe és teljesen világossá válik, hogy erről van szó.

— Közel álltam én a párthoz, pártmunkát is végeztem, de sehogy sem tetszett a párdiktatúra, ami a hadseregben különösen meghonosodott, mert az gyakran képtelenségekhez vezetett. Az emberek társadalmi állása és emelkedése szinte azon fordult meg, hogy párttagok vagy nem. Párttagsággal és egy karrierista szívósságával minden szakképzettség nélkül lehetett emelkedni — akár a legszakigényesebb beosztásokba is.

Azután sor került a fizetésekre, a munkásosztály érdekeinek elhanyagolására, a parasztozatok szorongató intézkedésekre, — s majdnem mindenre, ami bűn és hiba volt a múltban.

De Eiserle István a múltból se csak ezt látja. Lát szép széles alapokat, amikre magas falakat lehet húzni, s a hibákból látja; hogyan is kell jobban — illetve jól.

FiataleMBER. Egy éve dolgozik az üzemben. Még nem alapított családot, szüleivel él. Munkatársai elégedettek munkájával is, magatartásával is.

Most, hogy beszélgetés közben kis cédulákkal jönnek az emberek gázolajért, munkaruháért, patkóért, szegért ide a raktárba, pár baráti szót váltanak a fiatal raktárossal, kicsit megmelegszenek a szuszogó kályha mellett, s csak azután adják le a cédulát.

Talán már arra is feleltünk, miért lépett be Eiserle István a Magyar Szocialista Munkáspártba. Nem akarja, hogy az eszmére megegyezzen idegen módszerek és szándékok tapadjanak, — és azt akarja, hogy az eszme igazi nagyszerűségében váljék valóra. Azt akarja, hogy a munkásosztály szép, világformáló szándékainak megvalósításában ő is hatékonyan részt vegyen, — és ne is csak a sorban, hanem az élen.

— im —

A budapesti főrevizor kübekházi „rendteremtése”

Izgatás miatt bíróság ítélkezik a főrevizor felett

A szegedi ügyvétség elkészítette a vádiratot Harach Lajos budapesti lakos ügyében, aki Kübekházán „ren-

det akart” teremteni. Harach Lajos a Földművelésügyi Minisztériumban főrevizori beosztásban volt és december 5-én a minisztérium gépkocsijával haragtott Kübekházára. Odaérkezésekor mindiárt

A KOCSMÁBA MENT

és ott nagy hangon kijelentette, hogy a kübekházi egyik tsz elnökét „kinyírták”, s azért jött, hogy őt, barátját megvédje.

Utána a tsz Blaskovics Antal nevű könyvelőjét magához hívatta a kocsmába, ahol riándjárt nekikintott: „Üdvözlöm Blaskovics úr, hallom, maga a kiskirály Kübekházán, mert kinyírt a legjobb barátunkat”. Blaskovicsot aztán csirkéfogónak nevezte. A főkönyvelő hangoztatta, hogy a kocsmában nem hajlandó vitatkozni, menjen el a tsz irodába és ott tisztázzák majd a dolgot.

Harach Lajos később elment a tsz irodába, ahol harminc személlyel jelenléteber.

NAGYHANGON USZÍTOTT

és újra meg újra kijelentette, hogy ne higgyenek a munkás-paraszt kormányban. Az embereket megpróbálta arra is rávenni, hogy lázadjanak fel, szereljük le a karhatalmat. Erre sokan tizedelőz rázogatták a fejüket, majd meg is állapították.

Ma ülést tart a városi tanács végrehajtó bizottsága

Ma reggel 8 óráig ülést tart a Szegedi Városi Tanács végrehajtó bizottsága. A többi között megbeszéli a közszolgálati vállalatok téli fellétszülését és a lakásépítési munkák lehetőség szerinti meggyorsítását.

A végrehajtó bizottság ülésétől, és az ott hozott határozatokról lapunk legközelebbi számában beszámolunk

BANKBAN

— Előadás a Szegedi Nemzeti Színházban —

Hosszú szünet után ismét megnyitotta kapuit a Szegedi Nemzeti Színház. Az újra fényáramban úszó nézőtérn ünnepélyes várakozás előzte meg Erkel Ferenc Bánk bán című operájának megkezdését. A közönség feszült érdeklődése kifejezte, hogy méltóbb alkotás a mostani kapunyitáskor nem kerülhetett volna színre. Az előadás légtöme, amely az első perctől kezdve drámaian emelkedett volt, s a közönség szívének érzékeny egyszerűdobbanása a szereplők minden érzés- és lelkivilágát besűrítő játékaival — mind mind arról beszélt, milyen megbecsülőt szeretet övezi nemzeti kultúránk örökredő kincseit. A művészi alkotás az teszi valóban klasszikussá, hogy mindig idősebb, hogy minden korhoz szól. Ilyen a Bánk bán is; amely ma is a hazaszeretet lángját élesíti, táplálja, és a nép ügye iránti felelősség tudatát szilárdítja. Nem lehet megindulás nélkül hallgatni Petur magyar szívének lángoló keserveit, Tibore panasztát a mindenéből kismémmizett nép nevében, és Bánk bán, amikor az életet és mindent adó hazáról énekel, az arany mezőkről, melyeket hős vér szatott, és az ezüst folyókról, melyek könnytől áradók,

A Szegedi Nemzeti Színház előadásában közös az érdem, karnagy és rendező, kórus, zenekar, táncok és valamennyi szereplő minden tehetségét, és teljes szívét adta hozzá. Megyesi Pál Bánk bán jellemét sokszínű érzésvilággal formálta meg. Ebben az alakításban egyaránt helyet kap a hősi pátoz, a meleg, férfias líra, a szenvedély magasalobbanása és végső elhamvasztása. Alakítása hitelessé és teljessé teszi a tragédiát, az egyénit és a nemzetit is. A Hazám, hazám... című áriát annyira csordultig telt érzésvilággal szököltatta meg, hogy a közönség kíváncságára háromszor kellett elnékelnie.

Szabadi István egyé forrott Petur bán szerepével. Mindvégig nemes indulatok tüzeben égett, a lángoló hazafiság szent izzása áradt minden szavából, minden mozdulatából, legmagasabbra csapva a »Keserű bordal-és énekek. Horváth József Tibora méltó megjelenítése volt a kismémmizett magyar paraszt típusának, kinek szegénysége és nyomorúsága mellett is legfőbb kincse az emberi méltóság, a becsület, a haza iránti hűség. Melinda tragikus sorsát Moldovan Stefánia ábrázolta megrendítően. A II. felvonásban az

anyai szív szenvedélyes érzelmű viharai tették hangját megindítóan emberivé, a tisztaparti jelenetben pedig hangjának könnyed hajlékonysága, technikai biztonsága tünt ki. Gertrudist, királynői méltósággal, eréllyel és zsarnoki göggel alakította Turján Vilma, Sinkó György Biberach szerepében túlságosan nyílt lapokkal játszott, az ördögi ravaszsgát több utvaronci ravaszsgal kellene lepleznie. Legkevesebb találta meg a helyét Varga Róbert, Ottó szerepében. Zeneileg sem volt elég biztos, jellemábrázolással szinte meg sem próbálkozott. II. Endre szerepét Szalma Ferenc énekelte telten zengő, szép hanganyagával.

Megyesi Pál rendezői munkájának eredményei elsősorban az I. és az utolsó felvonásban mutatkoznak. Felgondolásaival középpontba állítja a népet, a nemzet ügyét. Ezt fejezi ki az I. felvonásban a békétlen magyarok csoportjának kihangsúlyozása, az utolsó képből a királyné hátterében felépített ravatala, s így előtérbe léphet a király és a nemzet megbébtülő viszonya. Rubányi Vilmos karnagy életét lelke volt a szép előadásnak, amely bizonyára méltó helyet kap a szegedi színház történetében.

(— s —)